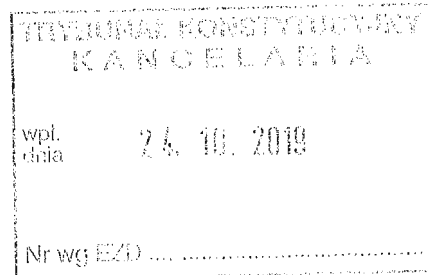


Szczecin, dnia 21 października 2019 r.

Trybunał Konstytucyjny
al. Jana Christiana Szucha 12A
00-918 Warszawa

Sygn. akt: Ts 150/18

Skarżący: M K



reprezentowana przez r.pr. *Natalię Więcek*
wpisaną na listę radców prawnych prowadzoną przez Okręgową Izbę Radców
Prawnych w Szczecinie pod nr **SZ-1536**
Kancelaria Radcy Prawnego Natalia Więcek
ul. Gdańska 4D
73-110 Stargard

Uczestnicy: 1) **Sejm Rzeczypospolitej Polskiej**
2) **Prokurator Generalny**

PISMO PEŁNOMOCNIKA SKARŻĄCEJ
- uzupełnienie braków formalnych skargi konstytucyjnej -

Jako pełnomocnik Skarżącej M K , działając w oparciu o treści udzielonego mi pełnomocnictwa, w wykonaniu zarządzenia sędziego Trybunału Konstytucyjnego z dnia 08 października 2019 r. (odebranego w dniu 14 października 2019 r.), w uzupełnieniu braków formalnych skargi konstytucyjnej w załączeniu przedkładam pełnomocnictwo szczególne, upoważniające do sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej oraz reprezentowania Skarżącej w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym w sprawie o stwierdzenie niezgodności art. 184 ust. 5 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym z art. 70 ust. 4, art. 31 ust. 3 oraz art. 32 ust. 1 i 2 w zw. z art. 2 Konstytucji RP.

Ponadto wskazuję, że wydanie orzeczenia w postępowaniu zainicjowanym skargą konstytucyjną z dnia 28 września 2018 r. (nadaną w dniu 28 września 2019 r.) jest konieczne dla ochrony konstytucyjnych wolności i praw. Uzasadniając powyższe, należy wskazać, że rozważając konieczność przyjęcia do rozpoznania, na podstawie art. 59 ust. 3 ustawy o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym, sprawy dotyczącej przepisów, które utraciły już moc obowiązującą, należy uwzględnić konstytucyjne i ustawowe mechanizmy wykonywania orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego. Spośród przesłanek, które ewentualnie mogłyby być brane pod uwagę, jako uzasadniające przyjęcie przez Trybunał skargi do rozpoznania celem

badania zgodności z Konstytucją zaskarżonego, nieobowiązującego przepisu, można wymienić te, które wskazują, że istnieją możliwości zastosowania wznowienia postępowania lub zastosowania innej odpowiedniej procedury, o której mowa w art. 190 ust. 4 Konstytucji RP.

W tym miejscu należy przypomnieć, że decyzją z dnia listopada 2016 r. Międzywydziałowa Komisja Stypendialna ds. Studentów A w S odmówiła przyznania Skarżącej stypendium rektora dla najlepszych studentów na rok akademicki 2016/2017, wskazując, że Skarżąca w dniu lipca 2015 r. ukończyła studia na U i uzyskała tytuł zawodowy magistra. Następnie Międzywydziałowa Komisja Stypendialna ds. Studentów A w S decyzją z dnia stycznia 2017 r. podtrzymała w mocy zaskarżoną decyzję nr z dnia listopada 2016 r. Przedmiotowe decyzje stanowią odpowiednio załącznik nr 2 i 3 do skargi konstytucyjnej z dnia 28 września 2018 r.

Analogiczna sytuacja miała miejsce w przypadku Skarżącej odnośnie stypendium rektora dla najlepszych studentów za kolejny rok akademicki, gdyż decyzją z dnia listopada 2017 r. Rektor A w S odmówił przyznania Skarżącej stypendium rektora dla najlepszych studentów na rok akademicki 2017/2018, wskazując również, że Skarżąca w dniu lipca 2015 r. ukończyła studia na U i uzyskała tytuł zawodowy magistra. Następnie Rektor A w S decyzją z dnia stycznia 2018 r. podtrzymał w mocy zaskarżoną decyzję nr z dnia listopada 2017 r. Przedmiotowe decyzje nie były zaskarżone do wojewódzkiego sądu administracyjnego, z uwagi na toczące się w tym czasie postępowania zainicjowane przez Skarżącą wcześniej zmierzające do stwierdzenia niezgodności art. 184 ust. 5 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym z Konstytucją RP.

Dowód:

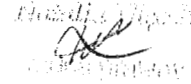
1. decyzja Rektora A w S nr z dnia listopada 2017 r. w sprawie przyznania stypendium rektora dla najlepszych studentów,
2. decyzja Rektora A w S nr z dnia stycznia 2018 r. w sprawie przyznania stypendium rektora dla najlepszych studentów

Należy podkreślić, że zgodnie z art. 145a § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, można żądać wznowienia postępowania również w przypadku, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, umową międzynarodową lub z ustawą, na podstawie którego została wydana decyzja. Niewątpliwie w przedmiotowej sprawie ewentualny wyrok Trybunału wpłynie bezpośrednio na sferę praw i wolności konstytucyjnie chronionych, albowiem Skarżącej przysługiwać będzie wznowienie ww. postępowań w przedmiocie przyznania stypendium rektora dla najlepszych studentów na rok akademicki 2016/2017 i 2017/2018.

Ponadto należy wskazać, że nie istnieje alternatywny instrument prawny (poza ewentualnym uznaniem przepisu art. 184 ust. 5 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym za niekonstytucyjny), który mógłby spowodować zmianę sytuacji prawnej ukształtowanej definitywnie, zanim ów przepis utracił moc obowiązującą. Przepis ten zaś zawiera treści normatywne odnoszące się do sfery praw i wolności konstytucyjnie chronionych. Natomiast ewentualna eliminacja powyższego przepisu z systemu prawnego stanowić będzie skuteczny środek przywrócenia ochrony praw naruszonych obowiązywaniem kwestionowanej

regulacji prawnej. Wobec tego uzasadnione jest rozpoznanie skargi konstytucyjnej z dnia 28 września 2018 r. przez Trybunał Konstytucyjny.

Mając na uwadze powyższe, wnoszę jak w skardze konstytucyjnej z dnia 28 września 2018 r.



Załączniki:

1. pełnomocnictwo szczególne wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej,
2. decyzja Rektora A w S nr z dnia listopada 2017 r. w sprawie przyznania stypendium rektora dla najlepszych studentów,
3. decyzja Rektora A w S nr z dnia stycznia 2018 r. w sprawie przyznania stypendium rektora dla najlepszych studentów,
4. cztery odpisy pisma wraz z załącznikami.